

1. ÚKOL - FOTOGRAFICKÁ ETUDA (6 - 10 snímků 13 x 18)

Zvolte si určitý esteticky zajímavý a tvarově nepřiliš složitý předmět. S ním vytvořte sérii snímků, které využijí celého spektra vyjadřovacích prostředků fotografie. Úkol je zaměřen pouze na kreativní prověření **technických prostředků** fotografického procesu. Tvůrčí metody fotografie, s kterými souvisí i způsob autorské stylizace zatím můžeme ponechat stranou. Při fotografování manipulujeme kamerou, hledáme nejvhodnější úhel pohledu, manipulujeme předmětem a volíme nejlepší způsob osvětlení. Tím můžeme zásadním způsobem měnit konečný vzhled předmětu na fotografii. To se týká sféry před kamerou. Dále máme možnost pak využít všech možností a ovládání funkcí kamery (volba snímacího režimu - čas, clona, ostření), volba příslušenství (objektivy, mezikroužky, filtry, blesky, předsádky apod.). Pro technickou kvalitu a konečný vzhled fotografií je důležitá volba filmu, jeho zpracování, volba typu fotografických papírů a vývojek. V neposlední řadě máme možnost uplatnit kreativní přístup při exponování zvětšenin. Můžeme různě zaostřovat, používat vícenásobných expozic, pohybovat fotopapírem, kombinovat více negativů. Můžeme vytvořit něco zcela nepodobného tomu, co máme na původním negativu. Stačí si krok za krokem projít celý fotografický proces a najít možnosti, které mohou pomoci zobrazit předmět nezvyklým způsobem.

Oblast technických prostředků, které máme k dispozici můžeme rozdělit na:

- A.) sféru před kamerou** - pohled kamery (podhled, nadhled, pohyb kamery při exp.)
- manipulace s předmětem, nezvyklý okamžik expozice
- místo kamery (nezvyklé umístění nebo pohyb předmětu)
- druhy a směr osvětlení (světlo bodové, difúzní, rozptýlené)
- B.) nastavení kamery** - volba objektivů (širokoúhlý, teleobjektiv, makro, filtry, předsádky)
- ovládání objektivu (ostrost, neostrost, hloubka ostrosti - volba clony, transfokace během expozice, vliv filtrů a předsádek.)
- ovládání kamery (vliv doby expozice - časové snímky, multiexpozice, časová neostrost, doflešování během expozice, stroboskop atp)
- volba filmu a způsob vyvolání
- C.) pozitivní proces** - tonalita snímku (high-key, low-key), volba fotopapírů a vývojek
- spec. techniky (solarizace, negativ, vysoký kontrast, sendvič)
- během expozice (parciální exponování, nadržování, distorze, pohyb fotopapíru, atp)
- předsádky, fotogram, multiexpozice, kolorování pozitivu

Odevzdáte sérii snímků vybraného předmětu, který bude zobrazen a dotvořen co možná nejvíce možnými způsoby.

Je důležité si ještě uvědomit, že stejně jako fotografie zastavuje různým způsobem pohyb a ukazuje jinak neviditelné, má možnost svými technickými prostředky pohyb

**2. ÚKOL - ABSTRAKTNÍ PLOŠNÁ, PROSTOROVÁ
KOMPOZICE (2 x 2 snímky 18 x 24)**

Z několika předmětů jednoduchých geometrických tvarů, které si vyrobíte, nebo které použijete vytvořte esteticky působivou kompozici. Volíte co nejjednodušší předměty, které obsahují základní tvary - koule, kruh, křivka - čtverec, kvád, krychle - trojúhelník, jehlan, kužel atp. Nepůjde o věrné zobrazení předmětů, ale budou nás na nich zajímat především výtvarné kvality - tvary, linie, tóny, objemy, struktury, tak aby se fotografie blížila k abstraktnímu pojetí (potlačení reálného vzhledu předmětů).

Úkolem tohoto cvičení je získat zkušenosti a představu o tom, jak se liší reálný pohled na vytvořené zátiší od toho, jak potom vše vypadá na fotografii. Při vytváření zátiší si každou manipulaci s předměty neustále ověřujeme pohledem do hledáčku kamery nebo na matnici. Kvalita převodu do dvourozměrného zobrazení na fotografii závisí hlavně na ohniskové vzdálenosti použitého objektivu.

Se zvolenými předměty bychom si měli hrát tak dlouho, dokud kompozice nebude našemu oku ladit. Platí zde zásada - ukázat toho málo, ale o to kompozičně vyváženěji.

Předměty by měly být alespoň tři, abyste s nimi mohli pracovat. Důležitou roli hraje osvětlení a vržené stíny. Sestavené zátiší v hledáčku fotopřístroje bude tvořit tzv. "**otevřenou kompozici**", na rozdíl od uzavřené, která je zpravidla umístěna uprostřed obrazu.

To znamená, že čtyři strany fotografie tvoří součást celkové lineární kompozice. Pohledem do hledáčku kamery tak vytváříme jakýsi výřez z naaranžovaných předmětů, které budí dojem, že pokračují i mimo rámeček zvoleného výřezu. Obrysy předmětů na fotografii se obvykle setkávají s rámem. Klade to velké nároky na určení optimálního výřezu, který je vhodné upřesňovat úhelníky na tzv. náhledovce.

Současně s fotografiemi se odevzdávají i **skicy**, které si zhotovíte jako pomůcku před aranžováním zátiší.

2 x prostorová kompozice - uplatňujeme zde prvky, které vytváří dojem prostoru a pohybu. Je to perspektiva, prostorová výstavba obrazu, tonální skladba, světelné řešení, organizace pohybu, celkové uspořádání, obecně pak snímek kresebně bohatý s množstvím podrobností. Dojem prostoru dále podporují plasticky podané předměty, dynamická kompozice, ostrost neostrost pozadí nebo popředí použití širokouhlého objektivu.

2 x plošná kompozice - potlačujeme všechny prvky, které podporují prostor.

Vytvoříme fotografie tzv. nepravého plošného řešení, (na rozdíl od pravého, kde jsou předměty opravdu umístěny v ploše). Pracujeme s předměty umístěnými v prostoru, ale volíme plošné lineárně tonální řešení. Plošný dojem podporují větší, jasně definované prvky, geometrické uspořádání, horizontály v obraze, tonální stylizace, použití teleobjektivu

Prostorový účinek podporuje: 1.) perspektiva - ubíhání linií, zmenšování předmětů, vzdušná perspektiva, vzdušný závoj, snižující se kontrast, zjasňující se pozadí 2.) prostorová výstavba obrazu - budování popředí, středu, pozadí, určitá "kulisovitost" obrazu, rozdíly v tónu předmětu blízkých a vzdálených - nasycené a teplé tóny se zdají blíže, než nenasycené a studené 3.) tonální skladba - respektuje prostor, tmavé, barevně teplé popředí vers. světlé, chladné pozadí pozadí 4.) světelné řešení - zdůrazňující prostorovost, modulační osvětlování a prostorové využití vržených stínů (šikmo) z protisvětla, střídání osvětlených a zastíněných prostorů 5.) organizace pohybu - na scéně směrem do hloubky, v ose objektivu nebo šikmo

Plošný účinek zajistí: 1.) vyloučení prvků perspektivy, stěnovitost, prvky stejně vzdálené od objektivu 2.) obraz jednoplánový, rozdíl mezi popředím a pozadím není 3.) tonální skladba nezavádí prvky prostorového rozlišení 4.) světelné řešení popírá prostor, faktorové, ploché osvětlení bez stínů 5.) pohyb kolmo k ose objektivu

3. ÚKOL - VOLNÁ KOMPOZICE (3 snímky A4)

Půjde o Vaši volnou tvorbu v oblasti "téměř" abstraktního zátiší. Úkol přesahuje kompoziční cvičení 1. a 2. úkolu. Zapojte především více Vaší fantazie a kreativity. Nezvyklé vidění, nálada snímku, nezvyklé přístupy i techniky. Máte možnost využít poznatky z psychologického působení základních tvarů.

Snímky ponese Váš vlastní názor, pohled. Můžete vytvářet imaginární krajiny, pracovat se symbolikou tvarů, linií a tónů, nebo na ně pocitově reagovat a vytvořit výraznou, nezvyklou kompozici. U rozpoznatelných předmětů můžete pracovat se symbolikou, metaforou, znakem a vzájemnými vztahy předmětů, nebo můžete vytvořit nezvyklý, zvláštní pohled na svět předmětů. Lépe budou hodnoceny snímky, u kterých se dokážete trochu odvázat a povolit uzdu své kreativitě a nápadům. Předkládá se ucelený soubor 3 - 4 fotografií. Je možno využít objekty z předchozích cvičení, ale je nutné zpracovat je novým způsobem!

1. ÚKOL - OBJEKTIVNÍ DĚJOVÁ REPORTÁŽ (6 foto 13x18)

Zachycení určité události a jejich charakteristických rysů. Odpovědět na to - **co, kdy, kde, jak**, eventuálně **proč** se stalo? Zvolená událost je definována místem a časem kdy se stala. Divák se musí na 4 - 6 fotografiích dovědět maximum informací. Každá fotografie rozvíjí děj jiným směrem. Neopakují se podobné snímky ani obsahově, ani formálně.

Vyberte si určitou událost (vernisáž, shromáždění, slavnost, koncert atp.) a snažte se zachytit její atmosféru, charakterizovat ji. Možné praktické použití reportáže bude v denním tisku nebo týdeníku. Fotografie budou vypovídat samostatně, buď s krátkými popisky, nebo s textovou přílohou o události. Vyberte jednu fotografii, která bude zachycovat událost nejobecněji jako tip na titulní stranu.

Můžete zachytit i kratší příběh nebo výjev, kterého budete svědky formou "foto-story", ze které bude patrná dějová sekvence celé události.

Jako přípravu na reportáž si předem sestavte seznam (scénář) předpokládaných snímků, které byste měli na akci nafotit. Snažte si celou událost předem vizualizovat a pořídit fotografie ve vaší fantazii. Obdobným způsobem můžete postupovat, i když nemáte s sebou fotoaparát. Zastavené okamžiky a pohledy uchovávejte ve Vaší mysli. Při vlastním fotografování už na podobné úvahy není zpravidla čas a musíte se soustředit na to, co se děje. Jako příklad přípravy na natáčení si můžeme uvést scénář pomyslné svatby, který slouží pro natočení tříhodinového videozáznamu. Scénář zahrnuje především sekvenci průběh události. Vy se soustředíte na zastavené obrazy.

Scénář: fotografie z dětství, svatební oznámení - svatební šaty na věšáku - příprava nevěsty (kadeřník, make-up, oblékání) - příjezd ženicha k nevěstě - požádání ženicha o nevěstu - požehnání rodičů - odjezd z domu nevěsty do kostela (na úřad) - příjezd svatebčanů před kostel (úřad) - svatební obřad - vycházení z kostela (úřadu) - koule na noze, chomout, kamarádi - odjezd k fotografovi - fotograf (chytání póz působí na videu velmi pěkně) - příjezd před objekt, ve kterém bude hostina - střepy, ženich a nevěsta zametají střepy - ženich přenáší nevěstu přes práh, odnáší ji až ke svatebnímu stolu - svatební stůl, dorty, usedání svatebčanů - slavnostní přípitek (přednese otec od nevěsty, popřípadě jeden ze svědků) - nevěsta a ženich jedí polévku z jednoho talíře - hlavní chod - sólo pro ženicha a nevěstu (svatebčané tvoří kruh) - volná zábava - čtení telegramů - únos nevěsty - večeře - tanec s nevěstou za poplatek, odčepení nevěsty

Jako pomocnou zásadu při pořizování reportáže bychom mohli přijmout, nejdříve se snažit zachytit celkovou situaci, celkový pohled, hlavní protagonisty a pak přecházet k důležitým charakteristickým rysům a následně k detailům (akcím postav, výrazům tváří) a konečně snažit se zachytit i různé kuriózní situace, které událost činí zajímavou. S tím vším souvisí i volba objektivů - od širokoúhlého až po teleobjektiv. Nebojíme se jít i se širokoúhlým objektivem do centra události. Pracujeme s popředím a pozadím a divák má pocit, že je v centru dění.

Tvůrčím přístupem dějové reportáže je **typizace a zevšeobecnění**. Divák se potřebuje rychle a bez problémů zorientovat o co ve skutečnosti šlo, a potřebuje se opřít o to, co už zná. Zaměřujeme se na to co je typické, využíváme všeobecně srozumitelné znaky a symboly, které je divák schopen rychle přečíst. V tomto 1. úkolu stačí, kdy se soustředíme na vnějšíkovou podstatu události.

2. ÚKOL - REPORTÁŽ URČITÉHO JEVU A PROSTŘEDÍ (6 - 8 snímků 18x24)

Tato reportáž nezávisí na místě a čase. Bude se týkat podle Vaší volby buď obecných jevů nebo konkrétního vybraného prostředí. Zvolená situace trvá v čase a vy se tuto relativní neproměnnost snažíte zachytit. V každém případě je důležitý Váš osobní vztah k danému prostředí, subjektivní pohled, názor. Očekává se vlastní hodnocení dané situace, nikoliv bez emotivního vztahu a pohledu. Můžeme také s nadhledem a využít estetické kategorie, které hodnotí skutečnost, jako jsou krásno, vznešeno, tragično, škaredo, komično, groteskno.

Vyberte si prostředí, které znáte a kde máte možnost se vracet, průběžně rozšiřovat soubor fotografií a ověřovat si různé přístupy. Snažíme se podat vyčerpávající zprávu o dané problematice. Podle námětu volíme vždy odpovídající formu snímků. Použití fotografií může být jako ilustrace v časopisech (Reflex, MS) k obsáhlejšímu článku o dané problematice (např. o bezdomovcích, dětech na sídlišti, prodeji v supermarketech apod.) nebo jako samostatné portfólio, výstavní soubor.

Formu zobrazení si zvolíme podle toho, zda půjde o reportáž - momentní fotografie, nebo o zachycení neživých věcí, architektury, přírody.

Odevzdává se cyklus 6 - 8 snímků. Půjde o fotografie v jednom stylu, které na rozdíl od objektivní dějové reportáže pocitově přibližují zvolený námět. Orientace může být podle námětu na výtvarné hodnoty skutečnosti, na psychologický vztah k danému prostředí, lidem, na autenticitu, aktuálnost, neotřelost námětu. Můžeme si zvolit i metodu "fotografického zápisníku" a zachycovat své dojmy okamžitě, když nás něco vizuálně zaujme. Procházíme stále stejnými místy, ale vždy v jinou dobu s jinou náladou a pokaždé s jiným osvětlením. Najednou uvidíme něco, čeho jsme si jindy nevšimli. Záleží na mnoha okolnostech a proto máme s sebou neustále připravený fotografický zápisník, kam si své dojmy zaznamenáváme a vytváříme tak ucelený cyklus buď zvoleného prostředí, vybraných námětů, nebo jen tak svých dojmů, nálad, útržků reality.

3. ÚKOL - SUBJEKTIVNÍ SOUBOR NEBO ILUSTRACE

(6 foto A4)

V tomto úkolu máte možnost zvolit si mezi několika variantami.

Subjektivní soubor: Opět si volíme určité prostředí, ale tentokrát máme naprostou tvůrčí svobodu. Jde o to zachytit Váš nejnvtřnější pohled na věci kolem sebe. Realitu použijete jako prostředek k tomu, abyste zviditelnili Vaš vnitřní pocit, náladu. Nejprve musíte mít silnou představu, myšlenku, vizi a potom se můžete pustit do fotografování a vytvořit určitý styl a formu snímků. Volba konkrétního námětu snímků ve vztahu k tomu co chcete říct je důležitá. Mohou to být i útržky, fragmenty reality zachycené nezvyklým způsobem. Můžeme zde využít všech tech. prostředků, které jsme si osvojili. Vycházejte z toho, že nemůžete zachytit nic, co není ve Vás, k čemu nemáte silný vztah, nebo co Vás nefascinuje a o čem nepřemýšlíte. To je předpokladem pro vznik subjektivních fotografií. Výsledný soubor by měl mít pocit, atmosféru, náladu, neotřelé vidění. Z hlediska pocitů může převládat pocit nostalgie, poetiky, ale i kouzlo náhody, neočekávaného okamžiku apod. V maximální míře byste měli použít individuální pohled na věci kolem. Předkládá se 6 foto A4 dokonale technicky upravených a vyretušovaných.

Ilustrace: Vyberete text, který Vás vnitřně nějakým způsobem oslovuje. Budete se snažit text ilustrovat vhodným obrazovým doprovodem. Mohou vznikat fotografie zhotovené jako parafráze na zvolený text, nebo fotografie podpořené a graficky svázané s určitým heslovitým textem příp. sloganem. Někdy stačí útržky z textu umístěné na okrajích fotografií, nebo přímo v obraze a mění se celkový charakter a hloubka vnímání jak fotografií, tak textu. Ilustrační fotografie neaspiruje na to aby byla samostatným solitérem nezávisle zprostředkujícím určitou myšlenku, ideu. Zpravidla stačí něco naznačit volnějším a jednodušším námětem a v souvislosti s doplněným textem se vytvoří nová kvalita. Fotografie a text by spolu měly tvořit vždy určitou dialektiku. Fotografie by tedy neměla otrocky kopírovat věcnou náplň textu, ale její námět by měl podporovat asociální a fantazijní divácký přístup.

"Deník jedné minuty": V tomto Vámi zvoleném úkolu půjde o koncepčně ucelený soubor snímků vzniklých v časově omezeném prostoru. Takto omezený "časoprostor" sám o sobě determinuje fotografický způsob práce i styl konečných fotografií. Necháme se inspirovat danými omezeními a posuneme metodu "fotografického zápisníku", pokud jsme touto metodou již pracovali tak, abychom se snažili maximálně vyřadit snahu po vizuální, námětové i obsahové kontrole snímku. Vědomě se budeme snažit přinést snímky, které si sami pro sebe můžeme nazvat třeba "úlety". Podstatou úkolu je spíše vstřeba určitý charakter práce.

Svým přístupem může inspirovat autor Andreas Müller Pohle, který nás svými snímky prázdných prostorů a těžko identifikovatelných předmětů přivádí do neznámého světa. Jeho snímky vznikají na základě zcela spontánních a impulzivních reakcí. Využívá automatického programu kamery a pocitu, jako by fotografoval vnitřek kamery. Stejně tak i koncepce výstav snímků slepých dětí nám ukazují zcela zvláštní estetiku snímků věcí a námětů spíše tušených, vnímaných jinými smysly, než je zrak, kde přemýšlíme více o tom jaké měl pocitu autor a proč to fotografoval, než nad o tom jaká je kompozice snímku. Úkol sám o sobě není náročný na čas, takže snadno nasnímáme několik sérií, než se ztotožníme s tímto stylem práce. **"Dialog s realitou"**, tak se dá charakterizovat tento přístup. Ale na rozdíl od autorů, kteří vedou tento dialog na vizuální, obrazové úrovni, ve svéře znaků, symbolů, či kompozice, my budeme pracovat intuitivně, s maximální **"snahou po vyřazení vizuální kontroly"** vznikajícího snímku. Při klasickém fotografování, když máme stín pochybnosti o nejlepším výsledku, tak ani nefotografujeme. Nyní naopak musíme reagovat při sebenepatrnějším pocitu, že by něco mohlo vyjít. Hledáme okamžik, kdy dostáváme impuls k tomu, abychom zvedli fotoaparát. Chceme změnit zaběhnutý pořádek při zhotovení snímku, kterým je: uvidět motiv, uchopit kameru, zaměřit motiv, zmáčknout spoušť. Nyní bereme kameru a mačkáme spoušť! Pamatujete na staré rčení "mysli, než začneš jednat"? Chceme-li změnit tento pořádek, musíme jednat dříve, než začneme myslet. Abychom se mohli zbavit starých myšlenek, stereotypů a obrazů, měníme zaběhnutý pořádek, myšlenka - slovo - čin, a dostáváme se k obrazům vznikajícím tímto novým přístupem. Tvorba se stává spíše svobodou rozhodování, než svobodou představ.

1. ÚKOL - REPORÁŽNÍ MOMENTKA (3 snímky 18 x 24)

Jde o zachycení živého, přirozeného výrazu portrétované osoby. Může jít o reportážní momentku, klasické portrétování s minimálním stylizací (pózy, gesta, výrazy) nebo o rychlý sled snímků střelmo, které pořizujeme v emotivně vypjatých situacích.

Bud' trpělivě s teleobjektivem jako "na lovu" čekáme na nejuvýstižnější výraz, gesto, pohyb, nebo naopak se při portrétování snažíme dosáhnout bezprostředního výrazu tváře tím, že zvládneme prostředky jak komunikovat s modelem, aby se cítil přirozeně, sám sebou a přitom hledáme vhodný úhel a okamžik pro expozici. V extrémních, emotivně vypjatých situacích můžeme také pořizovat snímky střelmo, v sériích, ze kterých potom vybíráme ty pravé. Často se také můžeme ocitnout blízko, či uprostřed dění. Vždy by ale mělo platit, že o nás fotografovaný bud' neví, nebo nás alespoň pro tu chvíli expozice nebere jako by na vědomí.

Fotografie nám musí plasticky zprostředkovat náladu, charakter, duševní pohnutí fotografovaného člověka. Na základě takové fotografie bychom si ho měli umět živě představit, být schopni představit si jeho životní osudy, jeho profesi, co je pro něj v životě důležité. Měli bychom dokázat zachytit jedinečné gesto, výraz tváře v prchavém okamžiku, ale i moment uvolnění, či bezděčné gesto, které člověk udělá třeba tehdy, když nemyslí vůbec na nic. Je důležité naučit se odhadovat, co může člověk v určité situaci v příštím okamžiku udělat. Kameru bychom měli přiložit k oku dříve než se zajímavá událost stane. Jako inspiraci pro svou fotografickou metodu bychom mohli použít výrok známé americké fotografky L. Modelové - "**Nikdy nestiskni spoušť, dokud Tě Tvůj objekt nenaplňuje až po okraj**", která svými fotografiemi hledala člověka takového, jaký je. Fotografie pořizujeme zpravidla v přirozeném prostředí fotografovaného i v přirozeném osvětlení, proto také volíme vysoce citlivé filmy. Odevzdávají se bud' tři různorodé snímky - "solitéry", různých osob, nebo naopak jednoho modelu, ale vždy jinak, s jiným výrazem.

2. ÚKOL - STYLIZOVANÝ PORTRÉT - STUDIE (3 snímky A4)

Úkol je zaměřen na klasický výtvarný projev. Studujeme světlo a tvar. Předkádají se fotografie výrazně stylizované a kompozičně vyvážené, ať už jde o **stylizaci světlem**, kdy hledáme ideální postavení zdroje světla vzhledem k objektu a vrženým stínům, nebo o výraznou **stylizaci pózy, gest, výrazu**. Může jít jak o celou "postavu" nebo "pokolení", což je náročnější, ale také o "poprsí" či "portrét". Výraznou roli zde hrají i gesta rukou. Samostatnou kapitolou je vhodná **volba doplňků a oblečení**, které mohou určovat celkový charakter snímků.

Všechno "**vidíme výtvarně**" a snažíme se mít vizuálně pod kontrolou. Soustředíme se na tvar, plasticitu. Volíme jednoduché až jednolitě šedé nebo bílé pozadí, na kterém aranžujeme siluetu modelu, která by měla být snadno čitelná. Všechno musí tvořit kompozičně maximálně vyvážený celek. Záleží, zda Vám budou stačit při komponování snímku řádově desítky centimetrů, centimetry, nebo budete schopni pracovat s milimetrovou přesností. Na opravdu vyváženém snímku má všechno své přesné místo a sebenepatrnější pohyb modelu, či světla a vržených stínů může změnit celkovou rovnováhu a působení snímku. Pracujte podle kréda známého francouzského fotografa H.C. Bressona, který preferoval metodu zachycení klíčového okamžiku události - "Jen v jediném okamžiku jsou jednotlivé části scény v rovnováze". Vy si to převedte na vizuální vjem objektu v hledáčku kamery a hledejte **okamžik kompoziční rovnováhy** a vyváženosti. Půjde o to udělat esteticky čistou a tvarově účinnou fotografii, kde vyloučíte všechny rušivé prvky, ne ale za cenu, že Vám "zbude" na snímku "jenom" tvář. Velkou pozornost věnujte také konečnému výřezu. Inspirací mohou být některé módní fotografie, propagující určitý styl, nebo oblečení, či doplňky. Dále některé stylizované portréty, které jsou postaveny na výrazném charakteru světla, které modeluje tvář, vytváří charakteristické stíny a modeluje tvary, které slouží k zachycení charakteristiky portrétovaného. Neváhejte jít i na detail.

Odevzdávají se 3 fotografie rozvíjející stejnou myšlenku, ve stejném stylu, které jsou kompozičně naprosto rozdílné a mohou být prezentovány vedle sebe jako cyklus. Velikost fotografií je A4.

3. ÚKOL - VOLNÝ, SUBJEKTIVNÍ PORTRÉT (4 fotografie A4)

V tomto úkolu jde o tvorbu tzv. **volných fotografií**. Nejste omezeni žádným zadáním a prezentujete sami sebe, svůj pohled. Na rozdíl od předchozích úkolů, kdy 1. úkol vzniká hlavně v interakci s výrazem a prožíváním živého modelu, 2. úkol na základě vizuálního vnímání reality a výtvarného dotvoření pomocí póz a osvětlení, 3. úkol bychom si měli vymyslet a **vizualizovat předem**. Vymyslet představu, nápad a umět si představit vzhled konečných fotografií. Pak teprve můžeme přikročit k realizaci. Máte možnost přijít s novými přístupy, ať už se to týká technických prostředků, způsobu transformace do dvourozměrného prostoru, stylizace skutečnosti, nebo prostředků obsahových či konceptuálních. Za vším je důležitá celková idea, záměr který máte a chcete jej sdělit buď sami za sebe nebo je orientován směrem k divákovi.

Může jít o formu:

- **psychologického portrétu**, kde hraje roli buď výrazný zjev, gesto, pohled, neobvyklý přístup, zajímavá světelná atmosféra, nebo naopak zdánlivě pasivní, nic nesdělující vzhled, který ale dává o to větší prostor divákovi, aby použil svoji fantazii.
- **realistického** až **naturalistického** pojetí, kdy si všímáme detailů, struktury, nezvyklých pohledů na tvář, které nám ukáží i myšlenkově nové pojetí.
- vytvoření určitých **stylových fotografií**, módního charakteru, kde je důležitá nálada, atmosféra s danou osobou a roli hraje i interakce s prostředím. Mohou mít atmosféru tajemna, indiferentna..
- **sdělení vnitřních myšlenek**, postojů, pocitů formou zobrazení člověka a volbou různě stylizované skutečnosti - neostrost, pohyb, vícenásobná exp., sendviče atp.
- **surrealistické konfrontace** z různými tvářemi objekty, volbou vhodných technik.
- **nezvyklého způsobu vidění** - daného buď atypickým fotografickým zpracováním, nebo nezvyklým způsobem a přístupem ke zpracování námětu.
- jakéhokoliv **vyjimečného zobrazení** člověka, jak v extrémních situacích, tak v nezvyklém a vyjimečném způsobu zpracování.
- **myšlenkový koncept**, konceptuální fotografie, kde můžeme použít i ryze dokumentační snímky, které zařazené v určitých souvislostech a s určitým záměrem i technickým zpracováním mohou oživovat naše asociace a sdělovat hlubší myšlenky.
- **fragmentalizaci** lidské tváře a těla ve stylu kubismu, fauvismu, futurismu či konstruktivismu. Může být použita technika koláže, proláže a.j.
- výrazného **výtvarného zpracování**, kdy pracujeme s klasickými prostředky, světlem a pózami. Hledáme "formu obrazu", která přesně vystihuje naše pocity, naši představu podle hesla "Není možno spatřit formu, aniž bychom předem neprocítili skutečnost".
- **imaginace**, kdy dáváme volný prostor naší fantazii, představám, aniž bychom uvažovali o tom, co to všechno znamená. Hledáme spíše způsob a prostředky jak dostat ze sebe ještě více představ a inspirace.

Toto je několik namátkově vybraných už spíše zavedených **stylových přístupů**, jak postupovat při vlastní tvorbě. Každý autor je jiný a vyhovuje mu i jiný způsob a jistě si budete hledat i Vy svůj vlastní vyjadřovací styl. Je důležité, aby určitý záměr, idea, korespondovaly se zvolenou formou zobrazení (technickými a formálními, stylizačními prostředky), stejně jako se zvoleným námětem, tedy tím, co fotografujeme. Odevzdáváte cyklus 4 fotografií A4, které budou určeny k Vaší prezentaci a budou umístěny společně ve výstavním rámu.

Přeji úspěšnou tvorbu J.K.

jméno posluchače: .....

lektor: Jiří Kudělka

1. pololetí 2. pololetí po prázdninách

zadání		hodnocení		
kompozice	1. fotografická etuda (6 - 10 snímků 13x18)			
	2. abstraktní plošná, prostorová kompozice (2 + 2 snímky 18x24)			
	3. volná kompozice (3 snímky A4)			
reportáž	1. objektivní dějová reportáž (6 snímků 13x18)			
	2. reportáž určitého jevu a prostředí (6 - 8 snímků 18x24)			
	3. subjektivní soubor nebo ilustrace (6 snímků A4)			
portrét	1. reportážní momentka (3 snímky 18x24)			
	2. stylizovaný portrét - studie (3 snímky A4)			
	3. volný, subjektivní portrét (4 snímky A4)			
hodnocení snímku	1x reklamní snímek	text 1 strana	zápočty	
	1x reportážní snímek	text 1 strana		
	1x umělecká fotografie	text 1 strana		

Závěrečnou prací je maketa fotografické publikace 24x30 min 18 foto

lektor: Fedor Gabčan

1. pololetí 2. pololetí po prázdninách

předmět v prostoru + architektura (2 x5 snímků 18x24)			
zátiší moderní a klasické (2 + 2 snímky 18x24)			
tvář a tělo (5 + 5 snímků 18x24)			
tvář krajiny - 2 snímky kas. krajina, 2 snímky moderní krajina 1 snímek barevná krajina			

Jako závěrečná práce se předkládají klauzury - 5 ks fotografií 30 x 40. odevzdávají se do konce školního roku.

Všechny fotografie budou na zadní straně v levém horním rohu označeny jménem a adresou.

TEST - pro ujasnění vlastního názoru

"Chce-li fotograf tvořit, musí mít určité vyhraněné názory, musí mít co říct. Měl by být schopen také určitých emocí a tím mít i potřebu něco sdělovat. Také by měl pracovat na své osobnosti, protože ta se dostává prostřednictvím jeho fotografií k druhým.

- 1.) Z čeho mám radost?**
- 2.) Na co se těším?**
- 3.) Čeho se bojím?**
- 4.) Co je nepříjemné?**
- 5.) Co mne rozčiluje?**
- 6.) Co nesnáším?**
- 7.) Na čem mi nejvíce záleží?**
- 8.) Co nejvíc odsuzuji?**
- 9.) Jaký je smysl života?**
- 10.) Kterou knihu mám nejraději a proč?**
- 11.) Jaké lidské činnosti mne zajímají?**
- 12.) Jaká je perspektiva lidstva?**
- 13.) Co bych si přál vymazat ze světa?**
- 14.) Co očekávám od světa a lidí?**
- 15.) Co lidem a světu dávám?**
- 16.) Který film se mi v nejvíce líbil a proč?**
- 17.) Proč fotografuji?**
- 18.) Jak chci své fotografie uplatnit?**
- 19.) Které sféře života a prostředí se chci věnovat?**
- 20.) Které konkrétní motivy mne zajímají?**

*Z odpovědí na otázky by mělo vyplynout, co pokládám za důležité, co mne přitahuje a co by se měli dovědět diváci mých fotografií. Měli bychom se zabývat jen těmi náměty a motivy, které nás dokáží plně zaujmout.
Není nutné řešit otázky ihned, ale nechte je dozrát.*